

عنوان مقاله:

تاثیر کاربرد هورمون های گیاهی بر بهبود جوانه زنی بذر گیاهان در شرایط تنش های محیطی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

طاهر همراهی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

منصوره قوام - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

علی طویلی - دانشیار گروه احیا مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

جوانه زنی اولین و حساس ترین مرحله رشد و نمو گیاهی می باشد. جوانه زنی یک عامل کلیدی در تعیین موفقیت گیاهان است و به وسیله چندین عامل محیطی از قبیل نور، دما، شوری خاک، pH و رطوبت تنظیم می شود. یکی از فنونی که برای افزایش بنیه بذر و در نتیجه بهبود کلی جوانه زنی و رشد گیاهچه به کار می رود پرایمینگ بذر است. بسیاری از هورمون های گیاهی از راه های مشخصی که منجر به کنترل عملکرد اسیدهای نوکلئیک می شود، در تحریک جوانه زنی و یا خواب بذر نقش دارند. هورمون های گیاهی گروهی از مواد آلی هستند که در غلظت های کم فرآیندهای فیزیولوژیک مانند رشد و نمو و دیگر فرآیندهای گیاهی مانند فرآیندهای مرتبط با حرکات روزنه ای را تحت تاثیر قرار می دهند. هورمون های رشدی که به طور نرمال برای پرایمینگ بذر مورد استفاده قرار می گیرند شامل، اکسین ها (IAA, IBA, NAA)، جبرلین ها (GA)، کینیتین، اسید آبسزیک، پلی آمین ها، اتیلن، برسینولاید، سالیسیلیک اسید و آسکوربیک اسید هستند. مطالعات نشان داده است که پرایمینگ در کاهش اثرات منفی و بازدارندگی تنش های محیطی، پر بار شدن محصولات، افزایش بنیه بذر، افزایش شاخص های جوانه زنی نقش مهمی ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

تنش، هورمون های گیاهی، بذر، گیاهچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590055>

